

[Per Hækkerup.]

gruppe er lige så stor som den, der kom til udtryk i det ærede medlems udtalelser i går. Jeg mener i hvert fald at kunne erindre, at det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen ved adskillige lejligheder og også for nylig endda har fremsat synspunkter og udtalelser vedrørende markedsforhandlingerne, som unægtelig afviger ganske betragteligt fra de synspunkter, det ærede medlem hr. Per Federspiel fremsatte. Til gengæld er det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vel nok en af specialisterne på den økonomiske politik's område inden for partiet venstre, men det får nu være, hvad det være vil. Det, der i nogen grad har fyldt mig med en vis usikkerhedsfølelse i anledning af partiet venstres holdning, er, om jeg så må sige, den lethed, hvormed — i hvert fald hvis det ærede medlem hr. Per Federspiels tale kan tages som udtryk for venstres holdning fuldt og helt — venstre tilsyneladende har taget sin beslutning.

Det ærede medlem sagde, at der var ingen grund til at nære betænkeligheder med hensyn til konsekvenserne, og at talen om, at man ikke kunne overskue konsekvenserne, var saglig forkert. Det ærede medlem gav udtryk for, at såvel han for sit vedkommende som partiet venstre var fuldt og helt klar over de konsekvenser, der følger af en tilslutning til de seks. Jeg må sige, at det forekommer mig unægtelig overordentlig overraskende. Nu har den højtærede udenrigsminister jo her beskæftiget sig med en række spørgsmål, der må melde sig som spørgsmålstrøg for enhver, der alvorligt overvejer disse problemer, og jeg vil med interesse lytte til de vurderinger, det ærede medlem hr. Per Federspiel vil fremsætte vedrørende disse spørgsmål, for han kender jo svarene på alt.

Det undrer mig så meget mere, som det ikke er mere end en måneds tid siden, at Landsbrugsrådet ved den pressekonference, jeg nævnte under min tale i går, havde en helt anden opfattelse end det ærede medlem. Landsbrugsrådet fremhævede meget stærkt over for regeringen, at nu var det nødvendigt med nye undersøgelser, for det, man stod over for, var spørgsmålet om en isoleret tilslutning til de seks uden dannelsen af et frihandelsområde; og som Landsbrugsrådets præsident meget rigtigt påpegede, er

de undersøgelser, der er foretaget af den høje regerings forskellige udvalg, jo undersøgelser, der vedrører såvel fællesmarkedet som frihandelsområdet, og det siges udtrykkeligt, f. eks. i industriundersøgelsen, at man ikke har påtaget sig den opgave at undersøge, hvad konsekvenserne ville være, hvis Danmark tilsluttede sig de seks, uden at der blev dannet et frihandelsområde; men det er altså også overflødigt, for det ærede medlem kender alle konsekvenserne, og så kan man nøjes med at få svar fra ham. Jeg håber, at det ærede medlem så bliver i stand til at overbevise Landsbrugsrådet, for jeg kan ikke se, at der i perioden fra pressekonferencen den 21. januar indtil nu er sket nogen afgørende afklaring på dette område.

Jeg synes også, det er interessant at konstatere af gårdsdagens forhandlinger, at det konservative folkeparti ikke for sit vedkommende kunne tilslutte sig partiet venstres holdning, men — i hvert fald som det kom til udtryk i den sidste halvdel af den ærede ordførers tale — faktisk nærer samme bekymringer og foretager samme overvejelser, som vi gør inden for andre partier, og som den høje regering gør.

Nu er det ikke noget ligegyldigt spørgsmål, vi her står over for. Når vi tidligere har drøftet disse ting er det blevet understreget fra alle sider, at den afgørelse, Danmark her skal tage, måske er den vigtigste afgørelse, vi stilles over for — nogen har sagt i dette århundrede. Det er altså på et aldeles afgørende og centralt område, man kan konstatere at der nu er en afgørende forskel i synet hos de to oppositionspartier, som ellers plejer at bedyre deres meget intime samhörighed i den politiske debat.

Det, der gav den største usikkerhed for mig i vurderingen af venstres holdning, var som sagt den omstændighed, at det ærede medlem hr. Per Federspiel efter min mening behandlede alle de problemer, vi har diskuteret ved tidligere lejligheder, og som vi er adskillige der ikke finder helt afklaret, med en forbavsende lethed. Betænkelighederne var væk, og heller ikke de ærede medlemmer hr. Niels Eriksen og hr. Axel Kristensen synes at have nogen betænkeligheder. Der var ingen betænkeligheder ved de kulturelle og politiske konsekven-